

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Odenseaner Samfundets Tidsskrift

INDHOLD: *Peter Ryyd*: Danmark frit — *Gert Bolwig*: Illegalt Arbejde paa Odense Katedralskole under Besættelsen — *Terror i Odense* — *Hakon Müller*: Da Adolph Recke var uartig — Gamle Odenseanere, Dødsfald: *Sophus Agerholm*: K. L. Kristensen — *K. L. Kristensen*: Skærsommer — *K. E. Skydsgaard*: Vincens Strøm — *Jørgen Andersen*: Carl Christian Møller — *Theodor Leth* —

Gustav Christgau — *Carl Nøkkentved* — *Einar Budtz-Jørgensen* — Generalforsamlingen 1944 — Generalforsamlingen 1945 — Driftsregnskab for 1944 — Formueregnskab for 1944 — Studenterne fra 1944 og 1945 — Nyt Pragtværk om Fyn — *O. Gærner Nielsen*: 25 Aars Studenterjubilæum i Odense.

1945

Nummer 21

August

Danmark frit

Efter fem lange Aar — maaske de mørkeste i vort Lands Historie — er Krigen afsluttet, og selvom Danmark er et af de Lande, Krigen har hærgnet mindst, har dog mange mistet deres kære, mange har maattet udstaa frygtelige Lidelser og maaske faaet Mén for Livet, og adskillige har faaet deres Hjem og Ejendele helt eller delvis ødelagt.

Det var en Lovløshedens og Retsløshedens Tid, hvor der hverken blev taget Hensyn til Folkeret, Grundlov eller almindelige borgerlige Love, men hvor Magt, Vold og Tortur herskede, og hvor ingen vidste sig sikker.

Besættelsestiden har sat sine Spor paa mange af os, og ikke mindst de unge, som

er vokset op under vort Lands Besættelse og hvad dermed fulgte, har ikke kunnet undgaa at faa et noget andet Syn paa Tilværelsen og Menneskeheden, end vi ældre har faaet, for selvom vi har oplevet to Verdenskrige, har vi dog det meste af vort Liv levet under normale Tilstande.

Maatte der da oprinde en ny og god Tid for vort Land og dets Folk, hvor Retsskaffenhed, Sammenhold og Enighed maa være fremherskende, og hvor vi kan leve som frie Mennesker i et frit Land.

Vi tænker paa dem, som mistede Livet for Danmarks Sag, og vi udtaler et: Æret være deres Minde.

Peter Ryyd.

Illegalt Arbejde paa Odense Katedralskole under Besættelsen

Ved Odense Katedralskole har der ikke været så få elever, der gennem besættelsens fem onde år har beskæftiget sig med illegalt arbejde. Nogle har været mere, andre mindre engageret med fordeling og salg af forbudte blade og bøger, og enkelte har beskæftiget sig med sabotage. Av de elever og lærere, som havde med illegalt arbejde at gøre, slap en del for Gestapos efterstræbelse, andre måtte »gå under jorden« kortere eller længere tid, atter andre måtte flygte til Sverrig, og en enkelt blev deporteret til Tyskland. Det vilde være ugørligt og uoverkommeligt at nævne alle, der har uddelt eller videregivet illegale blade. Hvem har ikke det? Her skal blot kort meddeles de oplysninger, det har været muligt at fremskaffe om elever og lærere, som har været eftersøgt eller taget av Gestapo, og de begivenheder, som har givet anledning dertil.

Churchillklubben i Ålborg, som talte to tidligere elever av O. K. blandt sine medlemmer, Jens og Knud Bue Petersen, og som var en av de allerførste sabotagegrupper i Danmark, havde en filial i Odense. Denne nåede kun at udføre et par mindre aktioner, før tre av dens medlemmer, Harald Holm, Poul Madsen og Christian Mouritzen (II g.) blev arresteret av det danske politi i maj 42. De kom dog snart på fri fod, men måtte efter deres studentereksamen i juli og august 43 avsone deres »brøde« med henholdsvis 60, 30 og 30 dage.

I oktober 1943 foretoges en aktion på Hundepvej med O. K. elever som deltagere, formentlig efter tyske våben. Den mislykkedes. Det danske politi kom til stede og arresterede Jørgen Rasmussen (II g). Han førtes senere til Tyskland, hvor han døjede meget ondt. Nu er han hjemme hos sine forældre og har ikke fået varigt mén efter sit Tysklandsophold. Det lykkedes J. By-skov Ovesen, K. Långård Larsen og N. Å. Kragh Nielsen (II g) at undslippe til Sverrig. Noget senere fulgte Arne Stecher sine kammerater.

I foråret 44 tilbragte Gunnar Neymark (III g) nogle meget ubehagelige uger hos Gestapo på Husmandsskolen, og kort tid efter hentede Gestapo Knud Merrild Madsen, Keld Klausen (III g), Preben Larsen (reakkl.) og Erik Bill Rasmussen

(II g) om morgenen i deres hjem. Årsagen var bladuddeling. De tre første blev løsladt i løbet av sommeren, den sidste sad i Frøslevlejren lige til Tysklands kapitulation. Ved samme tid undslap Hans Bondo (II g) Gestapos kløer og kom til Sverrig med Mogens Jacobsen (II g).

Nogle av O. K.'s elever i Sverrig har fået deres studentereksamen der, og nogle er vendt hjem som medlemmer av den danske brigade. Av de tilbageblevne er Børge Poulsen (III G), Poul Bøje, N. C. Linde (II g), Kjeld E. Nielsen (I g), Frede Christensen og Sten Nørgård (reakkl.) frihedskæmpere. Det bør også bemærkes, at et uoverskueligt antal gamle elever har været med i Danmarks frihedskamp.

Lærerne: I marts 44 blev Lektor Foged hårdt såret ved revolverskud av en av Tyskernes håndlangere i sit hjem. Efter at Gestapos bøddler forgæves havde søgt at få adgang til ham på sygehuset et par gange, fik man ham væk, udenfor Gestapos rækkevidde, og han er nu vendt rask hjem efter et langt sygeleje. Den 5. september 44 forsvandt Lektor Otto Nielsen, Adj. Hasselmann, Fr. Andersen og G. Bolwig, efter at Gestapo forgæves havde søgt dem i deres hjem. Fr. Andersen blev senere taget av Gestapo, i januar 45, og ført til Frøslev og derefter til Dachau og Neuengamme. Han er nu hjemme igen og er helt rask. Adj. Fr. Andersen, S. Johnsen og G. Bolwig var frihedskæmpere.

På de store dage har O. K.'s elever ligesom det øvrige danske folk demonstreret. Som regel sporedes det dog ikke udenfor skolens mure. Kun een gang vides en demonstration at være kommet til en større offentligheds kundskab. Det var, da et par klasser var enedes om at bære røde slips, sløjfer o. l. på den sejrige røde hærs 10 årsdag. I anledning herav gav en medarbejder ved nu avdøde »Nationalsocialisten« sin forargelse luft i en artikel med en tospaltet overskrift: Et stift Stykke. Den var skrevet i den kendte nazistiske stil med bombastiske overdrivelser og svulstig ironi. Forfatteren skriver bl. a., at de unge »Haw-Haw'er« på Odense Katedralskole »foranstaltede en fræk provokation og demonstration, der skulde tages som udtryk for de unge herrers »sande danske glæde« og tro på Sovjet-Ruslands store og »lykkebringende« sejr.« Han mener endvidere, »at enkelte lærere ikke skal være så lidt »anløbne« med hensyn til at kokettere med Moskva, med den jødiske kommu-

nisme.« Man får i det hele taget av artiklen et godt indtryk av, hvor gerne nazisterne vilde have ryddet op i gymnasieskolerne på deres manér. Desværre er det aldrig blevet oplyst, hvem der gav den nazistiske redaktion stoffet til denne artikel i hænde.

Selv om O. K.'s elever ikke opnaaede de store resultater med deres illegale arbejde — de var jo betydelig yngre og mindre erfarne end frihedskæmpere ellers — så fortjener deres gode vilje og deres mod al mulig påskønnelse og tak.

Gert Bolwig.

Terror i Odense

Odense har som faa Byer været en yndet Tumbleplads for Terroristgrupperne under Krigens sidste Aar. Maaske ligger det i, at Odense var en af de første Byer, der rejste sig mod Tyskernes Voldsherredømme og gennemførte den omfattende Strejke.

De første store Terror-Eksplosioner fandt Sted Natten mellem den 26. og 27. Maj 1944 — altsaa for godt og vel et Aar siden, og ved denne Lejlighed ramtes tre Bygninger, Herreekviperingshandler »Svend A.«s Bygning i Kongensgade, Firmaet C. M. Eriksens Ejendom, der ligeledes laa i Kongensgade og endelig *Fyens Stiftstidendes* monumentale Bladhus paa Graabrødreplads — nævnt i den Rækkefølge, de blev ramt.

»Svend A.«s Ejendom blev frygteligt medtaget af Eksplosioner, men der udbrød ikke Brand, C. M. Eriksens Hus nedbrændte til Grunden, og paa *Fyens Stiftstidendes* Bladhus skabte Sprængbomber og Brandbomber i Forening en Ødelæggelse, der var total.

Fyens Stiftstidende var den første af Landets Bladbygninger, der var Genstand for Eksplosioner — senere er adskillige fulgt efter.

Katastrofen indtraadte lidt før Kl. 2 — en halv Timestid efter Eksplosionerne i Kongensgade. *Fyens Stiftstidende* havde søgt saa godt som muligt at sikre sig ved at sætte Net for alle Vinduerne, saa man i hvert Fald ikke kunde kaste Bomber ind i Bygningen, men man havde ingen større Erfaringer at bygge paa, og det viste sig, at denne Sikkerhedsforanstaltning ikke kunde forhindre Landsforræderne i at udføre deres Værk. Det viste sig senere, at der var anvendt Bomber af meget svær Kaliber, tre ialt. Den ene var lagt ind i Vindfanget ved F. S.-Centralen overfor Posthuset, den anden var lagt i den modsatte Ende af Bygningen, hvor der ogsaa fandtes et lille Vindfang, og endelig var en meget stor Bombe lagt paa Fortovet udenfor det Sted, hvor Rotationspressen befandt sig. Den store Maskine var søgt beskyttet med Sand og Brædder foran Vinduerne, men Bomben havde dog en saadan Slagkraft, at Muren blev slaaet i Stykker.

Terrormændene havde aabenbart ikke gjort sig den Ulejlighed at undersøge, om der befandt sig Mennesker i Ejendommen, men til alt Held var der ingen Medarbejdere paa Redaktionen netop denne Nat. Derimod arbejdede en Maskinsætter i *Fyens Stifts Bogtrykkeris* Maskinsæteri paa 1. Sal, og mange Mennesker laa og sov i deres Senge i Lejlighederne over Rotationspressen.

Eksplosionen var af en sjælden Voldsomhed. Den rystede store Dele af Byen, og nogle Mennesker, der kort forinden var passeret over Graabrødreplads, blev delvis bedøvet af Lufttrykket.

Der blev øjeblikkelig slaaet Alarm til Brandvæsen og Redningskorps, og en Del af de Sprøjter, der allerede arbejdede i Kongensgade, maatte dirigeres til *Fyens*

Stiftstidende, hvor der efter Eksplosionen var udbrudt en voldsom Brand.

Det var et frygteligt Syn, der mødte Brandmandskabet. Allerede i de nærmeste Gader mærkedes Virkningerne. En Mængde Spejlglasruder og Vinduesruder var knust, og Gaderne var oversaaet med Glas-splinter og Rester af Tømmer og Murværk, der var slynget videnom.

Det meste af den kendte stilfulde Bygning var sunket sammen. Hjørnet, hvor F. S.-Centralen havde ligget, var styrtet ud over Gaden, og Murbrokker, Vinduesrammer, Inventar og Dele af Maskiner var slynget ud over hele Pladsen. Alle de omliggende Bygninger var frygteligt medtaget og saa ud, som om de havde været Genstand for et Bombardement. De fleste Steder var Taget løftet af, og de nøgne Tag-spær var synlige.

Ogsaa Hjørnet mod Jernbanegade var styrtet sammen. Her havde »Dansk Arbejde«, Forsikringselskabet »Baltica« og en Tandlæge til Huse, og alle Virksomheder havde faaet svære Skader.

Fra Resterne af Fyens Stiftstidendes Trykkeribygning slikkede meterhøje Flammer op mod den lyse Nattehimmel.

Ude fra Pladsen kunde man tydeligt se ind i den brændende Bygning, og det var fra første Øjeblik klart, at der ogsaa var anrettet store Ødelæggelser inde i Redaktionslokalerne og Ekspeditionen, der havde Lokaler i den ældre Bygning, der var sammenbygget med Forhuset. Store Kaskader af Vand dængedes over Baalet, men man kunde ikke tænke paa at tildække de uerstattelige Trykkerimaskiner i Kælderen, for ingen turde vove sig ind i Huset. Der kunde ligge flere Bomber. Men Brandmandskabet udviste en sand Dødsforagt

ved at klatre til Tops paa Stiger, der var rejst ude paa Pladsen, og fra Stigernes Top dængedes Vand over Baalet.

Det var i første Række Fyens Stiftstidendes og Fyens Stiftsbogtrykkeris Sætterier og Trykkerimaskiner, det var gaet ud over, men flere Redaktionskontorer var fuldstændig knust under sammenstyrtede Lofter, og kostbare Arkiver var gaet tabt, bl. a. Fyens Stiftstidendes omfangsrige Kliché-Arkiv.

Som ved et Under kom ingen Mennesker alvorligt til Skade. En ung Pige, der laa syg i en af Lejlighederne over Rotationspressen, maatte bæres ned ad Bagtrappen, og flere andre Beboere baade i denne Ejendom og i Nabohusene kastedes ved Eksplosionen ud af deres Senge, hvorved de paa-drog sig overfladiske Skrammer og Chock. De gamle Damer i Graabrødre Kloster, der ligger paa den modsatte Side af Graabrødreplads, havde alle faaet Vinduerne knust, og deres Lejligheder var ubeboelige. Paa Posthuset var alle Ruder knust, og Ødelæggelserne var saa store, at Telegrafstationen maatte lukke.

Maskinsætteren, der arbejdede i selve Bladbygningen, undgik som ved et Mirakel at blive dræbt. Ved Eksplosionen gik Lyset ud, og Væggene styrtede sammen omkring ham. Han maatte famle sig Vej ud og var lige ved at styrte ned i en Trappeskakt, hvor Trappen var forsvundet. Han kunde en Tid lang ikke komme ud paa Grund af Traadvævet foran Vinduerne, men til sidst blev han reddet af en Brandmand paa en Stige.

Efterhaanden som det begyndte at lysne, kunde man intensivere Redningsarbejdet, og samtidig fik man bedre Overblik over Skaden. Huset var saa grundigt ødelagt, at baade Hovedbygningen og den gamle, fre-

dede Bygning mod Lille Graabrødrestræde maatte rives ned. Ikke een Skrivemaskine eller Bogholderimaskine var ubeskadiget, Sættekassernes Indhold var blandet sammen i en syndig Forvirring eller smeltet sammen i store Blyklumper, Sættemaskinerne var væltet, og den store Rotationspresse stærkt beskadiget.

Men Fyens Stiftstidende kunde dog udkomme om Eftermiddagen. Samtlige Blades Redaktører mødte frem i den tidlige

Morgen og tilbød al mulig Assistance, saa Landsforræderne fik i hvert Fald ikke den Tilfredsstillelse, at de kunde knægte den odenseanske Presse.

Det var den første store Eksplosionsnat i Odense. Senere kom Odenseanerne til at opleve mange andre, men Livet gik sin Gang, og paa Tomterne vil rejse sig nye, smukke og monumentale Bygninger. — Odense vil opstaa af Asken som en Fugl Fønix, smukkere end nogensinde før.

Da Adolph Recke var uartig

Af Lektor HAKON MÜLLER

Man kan godt blive dansk Student uden at kende *Adolph Reckes* Navn, og dog lever en Række af hans Sange paa Folkets Læber. Refrainer og Citater, som vi alle benytter, stammer fra hans Digte. Højest sandsynligt er det, at Melodierne i mange Tilfælde har betydet mere end Teksterne, navnlig dem, der skyldes *C. F. E. Hornemann*.

Han beherskede den høje Patos i »Kongernes Konge«, der ved Tusinder af Møder er blevet sunget som Slutningssang. Det faste Anslag har vi i »Holmens faste Stok«, »I Natten klam og kold« og »Den Sømand han maa lide«. Hvor mange Lejligheds-sange er ikke digtet til disse Melodier! Den lette Genre møder vi i: »Har I læst den Berlingske Avis?«, »Pjaltensborgs Brand« med Omkvædet »Julia, Julia, Hopsasa!«, det let rørende i »Det gaar atter hjemad til den lille By« og »Natten breder sine Vinger« o. s. v.

Fra hans Viser stammer — citeret efter T. Vogel-Jørgensens »Bevingede Ord« —

Vendinger som »Den er svær, men den kan ta'es«, »Fire Konger maa der til, ligesom i Kortenspil«, »Hej, Vægter, hvor skal Slaget staa?«, »Jeg er gift med Helene, mon jeg er alene?«, »Lille Lænke sød at se, to kan tænke mer end tre«, »Fuglen og den Fattige skal ogsaa være mæt«, »Saa skal du se, hvor Rullen gaar« og Glosen Pivæng af (finfin) Fransk finfin eller bien.

Det vil ikke undre, at Adolph Recke, der i sine utallige Viser har lagt et saa straalende Humør for Dagen, og som i de sidste 10 Aar af sit korte Liv (1820—1867) var artistisk Direktør for Tivoli, allerede som Skoledreng udfoldede sit kaade Lune. Han var født paa Sparresholm ved Næstved, men da Faderen, Kaptajn v. d. Recke — Adolph bortlagde til Forskel fra andre i Slægten sit von der — var blevet Generalvejinspektør for Fyen, kom Sønnen i Odense Katedralskole. Kort før sin 17 Aars Fødselsdag kom han galt afsted. En Aprildag 1837, da han var paa Vej hjem fra Skole og var en Afstikker inde i et Hus, raabte

han ud af Vinduet efter Proprietær *C. H. Hansen*, Marialyst. Hansen var en af den Tids største Kværlanter, laa i evige Processer med adskillige Institutioner, Foræninger og Privatpersoner, bl. a. 1835—36 med Kaptajn Recke, og skrev ustandselig Indlæg til Bladene. Naar de var for lange, kom de som Tillægsblade, antagelig for Forfatterens egen Regning. Han blev senere Stænderdeputeret og Folketingsmand. Mest kendt er han som Far til Privatdiplomat *Jules Hansen* (»Spidsmusen«) og Etatsraad *C. D. A. Hansen*, Mullerup (»Osteløbe-Hansen«). Hos Proprietær Hansen var der aldrig langt fra Tanke til Handling. 28. April 1837 indsendte han følgende Klage til »Hr. Rektoren med øvrige Eforer for Odense Latinske Skole«. Nøjagtighed var ikke Hansens stærke Side. Rektoren var ikke Efor, det var og er Stiftamtmand og Biskop, Skolen havde siden 1802 heddet Odense Katedralskole.

»En Dag i forrige Uge blev jeg af en af Skolens Elever, en i Byen bekendt slem Dreng, Sønnen af Hr. Capitain v. Recke, idet jeg gik paa Gaden, ud af et Vindue i Frue Tommerups Bopæl i Vidners Overvær, hvoriblandt andre Skolens Elever, udskældt for »en lang, rødhaaret Kæltring«. Jeg forebragte denne Drengens uterlige (!) Adfærd for Hr. Doctor Theologiae, Overlærer Kalkar, eftersom jeg blev bekendt med, at Hr. Rektoren ej var tilstede, tilbydende, at jeg kun forlangte, at Drengen skulde gøre Afbigt i hans Læreres Overvær, hvorfor jeg i Mangel heraf forbeholdt mig paa anden Maade at begegne Sagen. — Hr. Overlæreren har imidlertid senere berettet mig, at Drengen vel har tilstaaet det ham paasagde, men derimod vægret sig ved at gøre Afbigt, samt at der har været sammenkaldt et Skoleraad i den Anledning

— om et saadant melder Skolens Arkiv intet — men, at man ej vidste, hvad der ved Sagen var at gøre.

Da nu hverken jeg eller nogen anden Mand kan være tjent med saaledes ustraffet at blive insulteret af Skolens Disciple — en anden Gang vove de vel at kaste Skarn paa Folk — og da jeg tror det efter Skoleanordningens Aand er klart, at det maa være Skolens Foresattes Pligt at revse en Adfærd som den paaklagede, er jeg hermed ærbødigt formeligen begærende, at man alvorligen tager sig af Sagen, idet jeg indstiller til Rector og øvrige Skolens Eforer at bedømme, om det bedre kan forenes med Skolens Værdighed, at jeg, i det Tilfælde jeg, imod Formodning, ikke paa dette mit Andragende skulde erholde tilbørlig Fyldestgørelse, griber det Middel for Retten at indstævne Rector, Overlærer, Lærere og en stor Del af Eleverne for i Sagen at aflægge Vidnesbyrd for paa den Maade at faa Drengen afstraffet og iøvrigt tage Forholdsregler, jeg finder passende til en Advarsel for andre Skoledrenge.«

Efter at Proprietæren havde slaaet paa Stortrommen, maatte der naturligvis ske noget fra Skolens Side. Der har nok været livligt paa Lærerværelset og paa Rektors Kontor. Den 65-aarige Rektor, Professor *Saxtorph* synes ikke at have været særlig glad for Sagen. Efter de overleverede Dokumenter synes to Muligheder at have ligget for: Enten at indanke Sagen for det høje Eforat, hvorved den let kunde antage store Dimensioner, eller at søge selv at klare Sagen ved et Forligstilbud til den vrede Proprietær. Professor *Saxtorph* udarbejdede en Koncept til en »Ærbødigt Pro Memoria« til Eforatet, men det ser ud til, at der aldrig er kommet en Skrivelse ud af det. Senere har Professoren ført

Regnskab over Lærernes Gager bag paa Concepten.

Saxtorph stiller sig paa det Standpunkt, at Episoden falder udenfor Skolens Magtomraade. Mange Synspunkter har i de sidste Aarhundreder været hævdet med Hensyn til Skolens Ansvar for Elevernes Opførsel paa Vej til og fra Skole. Nogle vil lægge Ansvaret paa Skolen, andre paa Hjemmet. Saxtorph skriver: »Da Klagen angaar et Factum, som skal have tildraget sig i et privat Hus og Discipelens Fader bor i Byen, og jeg i Forordningen af 7. Novbr. 1809, 5. Capitel, om Skoledisciplinen ikke finder noget, som med udtrykkelige Ord udstrækker Skoledisciplinen som en Hustugt til de Forseelser, som begaaes af en Discipel udenfor Skolen eller paa Vejen fra deres Logi til og fra Skolen, men tværtimod i § 54 befaler, at den »i Tilfælde af, at en Discipel formedelst farligt Eksempel bør bortvises, skal give Forældrene Anledning til at tage Sønnen af Skolen, og i § 54 siger, at Disciplene i Skolen skulde være under Opsyn af Skolens Lærere«, saa vover jeg ikke paa egen Haand at bestemme, at det paaklagede Factum, under Forudsætning af, at Klagen er rigtig, henhører under Skoledisciplinen.

Jeg udbeder mig derfor ærbødigst det meget ærede Eforats Bestemmelse for, om jeg kan og bør anse denne Klage som en Sag, jeg er pligtig og competent til at afgøre, eller om jeg skal henvise Klageren til Discipelens Fader . . .«

Muligvis har Overlærer, Dr. theol. et phil. *Kalkar*, der havde ført de indledende Forhandlinger, grebet ind og foreslaaet Rektor den anden Fremgangsmaade. Samme Dag, som Skolen havde modtaget Proprietærens skriftlige Klage, afgik følgende Svar:

»Ifølge Deres Velædelheds Skrivelse af

28 huj. har jeg, Rector, i Dag i Overværelse af Overlærer, Hr. Dr. *Kalkar* kaldet Discipel A. Recke frem, foreholdt ham den over ham indkomne Klage, og har han i den Anledning for os Begge erklæret: At han fortrød sin ubesindige Opførsel. Det er vort Ønske og Bøn, at Deres Velædelhed paa Grund af denne Erklæring vilde lade denne Klage falde, ligesom vi nærer det Ønske — rettet til Haab —, at lignende Ulemper ikke i Fremtiden vil fra denne Side møde Dem.«

Der var altsaa sket det Fremskridt, at Adolph Recke fortrød sin Opførsel.

Det skriftlige Svar, man havde udbedt sig, kom prompte samme Dag. Proprietæren tog mod den udstrakte Haand og reducerede sine Fordringer til et rent Minimum.

»I Betragtning af tvende saa ærede Mænds Forbøn og Ønske, saa og da det ikke kan være mig om at gøre mere end nødvendigt at *ydmytte en Angergiven*, er jeg enig i, at den berørte Sag afgøres som foreslaaet, dog med den Begæring, at denne Afgørelsesmaade bliver bekendtgjort Skolens Elever.«

Antagelig har Recke maattet paahøre en Tordentale af Rektor i hele Skolens Paa-hør næste Dag. Affæren var dermed ude af Verden og kom ikke til senere at gøre ham Afbræk i hans Næring. Han fik Skolestipendier som hidtil og fik, da han næste Sommer, 1838, indstilledes til Studentereksamen ved Universitetet, et meget smukt latinsk Afgangsvidnesbyrd, der fremhævede baade hans gode Evner og hans gode Sæder. En Passus, der har sit Forbillede i Sallusts *Catilina*, vil give en Mundsmag af den Tids Afgangsvidnesbyrd: »Saa sandt som han først synes at leve og have noget ud af Livet, som optaget af gode Færdigheder udstyrer og pryder den Begavelse,

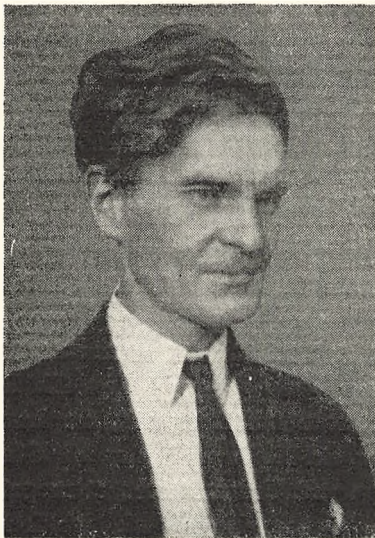
han har faaet, saaledes, at han lærer at skelne klart mellem sandt og falskt og at tøjle sin Higen med Fornuftens Bud, saa tvivler jeg ikke paa, at den beskedne Borger i den akademiske Stat, Ad. Fr. Recke, vil anvende sin Aands Gaver paa værdig Maade, idet han har øvet den Begavelse, som han af Naturen har« o. s. v.

Megen Veltalenhed, men intet Bidrag til Adolph Reckes individuelle Karakteristik.

»Viel Geschrei und wenig Wolle«, vil man sikkert udbrøde.

I vore Dage vilde Telefonsamtaler sikkert have spillet en Hovedrolle i en tilsvarende Skoleaffære!

Gamle Odenseanere Dødsfald:

K. L. Kristensen

Den 1. Maj 1944 døde K. L. Kristensen efter længere Tids Sygdom, og hermed mistede Odenseaner-Samfundet et af sine trofaste Medlemmer og Danmark en stor Digter.

Livet var ikke let for K. L. Kristensen. Han har skrevet ialt 8 Digtsamlinger og en Prosabog.

Der er i Danmark ikke noget stort Publikum for Digte, og det fik K. L. Kristensen at føle. Naar hans Digtsamlinger udkom, fik de ofte en meget gunstig Kritik; men selv den bedste Kritik formaade ikke at samle en stor Læsekreds om hans Bøger. Efter hans Død har hans udmærkede Hustru, med hvem han havde et lykkeligt Samliv gennem hele deres Ægteskab, sammen med Slotspræst Oscar Geismar udgivet hans efterladte Digte under Titlen »Mindets Træ«.

Kort før sin Død blev K. L. Kristensen optaget paa Finansloven blandt de mange større og mindre Forfattere, som har faaet deres Plads dér. Det var sent, man fik Øje paa ham, og det var kun i meget kort Tid, han fik Lov at nyde denne Anerkendelse. Var den kommet noget før, havde Livet maaske formet sig anderledes for ham.

Odenseaner-Samfundet har haft adskillige Anmeldelser af hans Bøger. Jeg vil her lade et Par Kritikere, hvis Navne sikkert anerkendes af alle, tale. Saaledes skrev Professor Ejnar Thomsen i »Aarhus Stiftstidende« den 18. Maj 1940: »Hvordan Danmarks Skæbne end maatte blive i de kommende Aartier, vil K. L. Kristensen være en af de Digtere, der faar sin Plads i Genopbygningen eller bliver en af Betingelserne for dansk Aands Overvintring. — — I Nødens Stund vil mange af hans danske Landsmænd opdage, at han ikke blot er en god, men ogsaa en stor Digter.«

I Forordet til »Mindets Træ« skriver Slotspræst Oscar Geismar følgende: »»Mindets Træ« hedder denne Samling af hans efterladte Digte, og bedre Titel kunde ikke tænkes. Vi er nogle, som i dette Træs Susen vil høre en Genklang af hans uforglemmelige Poesi, og vi drømmer om, at disse Vers vil vinde den nu afdøde nye Vener og Beundrere. Men dette Mindets Træ er til lige det vemodigt stolte Symbol paa hele hans Digtergerning. Under det Træ tilbragte han sit Livs frugtbareste Timer; det var dets Tale, som han gengav i sin vægtige af Evighed gennemtrængte Poesi. Saa længe danske Mennesker elsker danske Vers, vil det samme Mindets Træ af og til faa endnu ufødte Slægter til at nævne hans Navn. Han syntes en Nederlagets Mand, men det skal vise sig, han var en Sejrer.«

Jeg tror, de to Mænd har Ret. K. L. Kristensens Navn vil ikke blive glemt i Danmark — vi vil heller ikke glemme det i Odenseaner-Samfundet.

Sophus Agerholm.

K. L. Kristensen: Af Digtsamlingen

„Vi kalder vort Rige“ (1942)

Skærsommer

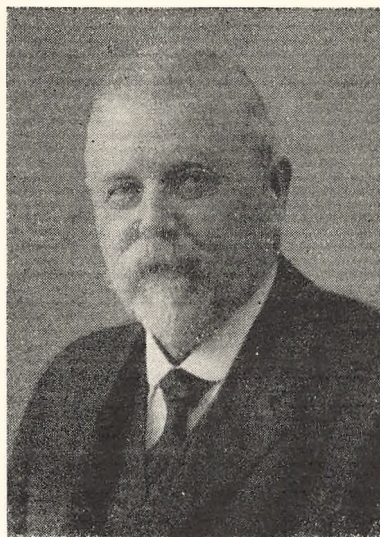
*Vi staar i Midten af Somrens Rige,
hvor Hylden blomstrer ved Havedige
og Hybenrosen i Markens Hegn.
Naar Morgenlærken ser Solen stige,
fra Blaaet risler dens Toneregn.
Og Dagen gaar over Vang og Vige
sin gyldne Gang under Solens Tegn.*

*Nu fyldes Rummets og Rigets Vidder
af Lærkejubel og Svalekvidder,
til Dagen dvæler ved Nattens Bred.
Men Sagnets Fugl under Solfald sidder
og synger ensomt i Aftenfred.
Og Hjertet lytter og ser den Ridder,
Skønjomfru venter ved Borgeled.*

*Naar Solfaldstimen har ladet male
sit Drømmelegn over duggra Dale,
hvor Græsstraa duver, tungt perlesat,
forstummer Lærke og standser Svale.
Men Kvælden kogler i Skumringskrat
til Trylletoner af Nattegale
med Løndom, født af den lyse Nat.*

*Den Nat i Skønhed er Dagens Lige
og lyser lønligt i Somrens Rige,
i Dæmring svøbt og af Dugfald sval.
I Disen danser en Elverpige.
En Gravhøj aabner sin Ildportal.
Og sælsomt toner fra Sagnets Gige
al gammel Løndom til Hanegal.*

*Vi staar i Midten af Somrens Rige,
hvor Hav omrander med fjordblaa Flige
vort grønne skønne Skærsommerland.
Af alt, vort Hjerte véd af at sige,
og Saga meldte fra Mand til Mand,
af dybt og dejligt skal Drømmen stige
i Somrens Rige paa Danmarks Strand.*

Lektor Vincens Strøm

6. December 1864 — 29. November 1943

Mange gamle Elever fra Odense Katedralskole modtog Budskabet om Lektor Strøms Død med en Følelse af dyb Vemod, men samtidig af Taknemmelighed. Et Stykke af deres Skoletid stod pludselig levende for dem, og han — den gamle energiske, ivrige og hjertensvarme Historielærer — midt deri. Skoleelever er vist nok et meget utaknemmeligt Folkefærd, og i mange Tilfælde glemmer de temmelig hurtigt deres gamle Skole og deres gamle Lærere. Lektor Strøm hørte til dem, det ikke var let at glemme. Han stod stadig levende for os i vor Erindring, baade som Lærer og som Menneske.

Mon ikke de allerfleste af hans gamle Elever husker Historietimerne? For mit Vedkommende er der i hvert Fald to, jeg aldrig skal glemme. Vi blev ikke hørt i noget, men det var Lektor Strøm, der talte hele Timen igennem, den ene Gang om Gladstone, den anden om Bismarck. Vi lyttede aandeløse og anspændte, for her var Historien levende, saa vi følte, at vi selv var med i den. De to nævnte Statsmænd stod aldeles lyslevende for os som et Stykke Nutid, levendegjort gennem en inspirerende Lærers Foredrag. Sjældent har jeg som i de to Timer erfaret det levende Ords Magt. At kunne fortælle Historie paa den Maade maa være det, der er Højskolens Ideal og Længsel. Løs »beaandet« Tale var det

i Sandhed ikke, men grundet i megen Viden og Lærdom; for flittig og forskende var Lektor Strøm, men Lærdommen og den grundfæstede Viden var taget i en stærkeres Magts Tjeneste, Aandens.

En Gang flere Aar efter mindede jeg Lektor Strøm om disse to bestemte Timer, og til min Overraskelse udbrød han: »Ja, dem husker jeg ogsaa godt.« Han havde selv mærket, at her »lykkedes« det, her var Kontakten skabt mellem ham og os.

Lektor Strøm var vist nok en streng Lærer, og det var ikke altid behageligt at blive eksamineret af ham. For han krævede meget, og ganske lydløst gik det ikke af, naar en eller anden stod og fumlede i det, hvad nu Grunden dertil ellers kunde være! Men i sine Krav til os viste han os en Vej, han selv havde gaaet og stadig gik, en Vej, der bedre end meget andet blev en Hjælp, da vi senere kom ind til Universitetet og skulde til at arbejde paa egen Haand.

Og hvilken sprudlende, næsten sprælsk og ganske uimponeret Personlighed var han ikke! Alt det »officielle«, det formalistisk bundne var ham imod. Man mærkede her hans Tilknnytning til den grundtvigsk-folkelige Livsanskuelse, som hos ham fik sit Korrektiv og Supplement i hans særprægede akademiske Dannelse.

Maaske mindes vi dog allermest hans muntre og hjertevarme Sindelag. Lektor Strøm kunde godt tage Fejl af en Elev, maaske ogsaa en Gang imellem komme til at gøre en og anden Uret, men det betød intet i Sammenligning med den Kærlighed, han nærrede til sine Elever. Og havde han taget Fejl, tror jeg, han vilde være den første til at prøve paa at faa det godt igen. Denne levende Interesse for os mærkede vi i Timerne, endnu mere paa Biblioteket, hvor han var den utrættelige og inspirerende og meget kyndige Vejleder — det være sig i Skønlitteraturen som i den faglige Literatur — allermest dog, naar vi kom til ham uden for Skoletiden. Ikke faa Elever har besøgt deres gamle Lærer i Hjemmet i Læsøgade. Da mærkede vi hans Sindelag for os, og der er mange, der her vil mindes Lektor Strøm med stor Taknemmelighed.

En kristen Personlighed var han, ikke paa nogen udvendig Maade, men præget deraf i hele

sin Færd og Tale og derigennem et Vidnesbyrd for sine Elever langt ud over Skoletidens Grænse.

I Biblen læser vi følgende Ord: »Kom Eders Vejledere i Hu«. En Vejleder var Lektor Strøm, ikke blot til Eksamen og ikke blot til Universitetet og en senere Stilling i Livet, men ogsaa til den vanskelige Kunst det er at være et Menneske. I ham og hans Gerning blev det gamle Ord Virkelighed:

Non scholæ, sed vitæ discimus.

Derfor vil vi i Ærbødighed og Taknemmelighed ære hans Minde iblandt os.

K. E. Skydsgaard.

Lektor Strøm, indtil 1935 Lærer ved Odense Katedralskole, døde i sit Hjem i Aabyhøj.

Faderen var Overlærer ved Katedralskolen, hvorfra han selv i 1882 blev Student; 1890 tog han Skoleembedseksamen med Fagene Historie, Latin og Tysk. Efter nogle Aars Skolevirksomhed i København ansattes han i 1897 som Time-lærer ved Aalborg Katedralskole, 1899 som Adjunkt. 1913 forflyttedes han til Odense Katedral-skole, hvor han i 1919 udnævntes til Lektor.

Foruden sin Gerning i Skolen var Lektor Strøm i mange Aar Medarbejder ved Fyns Stiftstidende (Litteraturkritiker), og han deltog med stor Interesse i Forsorgs- og Velgørenhedsarbejde i Odense.

* * *

Læge Carl Christian Møller

Den 15. Februar i Aar gik Flagene paa halv Stang ude i Skovshoved, og med Forfærdelse læste vi Dagen efter i Hovedstadsbladene, at vor gamle Skolekammerat *Carl Christian Møller* var kommet ulykkelig af Dage ved et Fald ned ad en Trappe i sin Villa paa Søbakken. I over tyve Aar havde Carl Møller praktiseret som Læge i Skovshoved og havde erhvervet sig en meget stor Praksis. For hans Venner og Bekendte kom Meddelelsen om hans Død som et Chock. Carl stod jo i sin Manddoms fulde Kraft, havde tilsyneladende en stærk Fysik og skulde efter alt at dømme have mange gode Arbejdsaar foran

sig — men Skæbnen vilde det altsaa anderledes.

Som Søn af den højt ansete Overlæge ved Odense By- og Amtssygehus, Professor P. K. Møller, var det kun naturligt, at han ligesom to af sine Brødre valgte Lægegerningen som Levevej, og der er da heller ingen Tvivl om, at han havde arvet meget af sin Faders Omhyggelighed under Udøvelsen af sin Gerning og Evnen til at vække Tillid hos sine Patienter. Han hørte derimod ikke til de Mennesker, der ynder at træde offentlig frem, ligesom han heller ikke var Foreningsmand og derfor ikke var saa flittig til at give Møde ved Odenseaner-Samfundets Sammenkomster som sin Broder Professor Poul Møller, men hans gamle Kammerater vil alligevel med Vemod tænke paa, at de ikke mere skal høre hans rolige men dog som oftest let muntre og forsørne Stemme.

For os, der hørte til hans nære Venner, betyder hans Død et smerteligt Tab for Livet, men han vil ogsaa blive savnet meget af sine Patienter, der satte Pris paa hans jævne, naturlige og beroligende Væsen, og som værdsatte ham baade som Læge og Menneske.

Haardest ramt er selvfølgelig hans Hustru og unge Datter, med hvem han levede et særdeles lykkeligt og harmonisk Familieliv, og om hvem megen Medfølelse nu har samlet sig.

Jørgen Andersen.

* * *

Sognepræst *Theodor Leth.*

Juledag 1944 mistede Odenseaner-Samfundet et af sine fremtrædende og trofaste Medlemmer, Pastor Theodor Leth. Han var Student fra Katedralskolen 1899, og efterat han i 1905 var blevet teologisk Kandidat gjorde han i fem Aar Tjeneste som Sekretær i »Københavns Kirkefond«. I 1910 ordineredes han som Hjælpepræst i Glad-sakse med Søborg som Arbejdsdistrikt. Efterhaanden som Befolkningen forøgedes her, voksede Trangen til en egen Kirke, og da denne blev opført i 1920, udnævntes Pastor Leth til Søborgs første Sognepræst. Det er vistnok et sjældent Tilfælde i Præstehistorien, at en Præst har virket i 35 Aar i samme Sogn og ikke haft andet Embede.

Og Pastor Leth var en ideel Præstemand, der i sjældnen Grad kendte og forstod at omgaas sine

Sognebørn, der da ogsaa elskede og beundrede ham. Foruden i sin Gerning som Sjælehyrde var Pastor Leth ogsaa meget virksom i den kristelige Studenterbevægelse og i Indre Missions Arbejde.

Han var en hyppig og skattet Deltager i vore Foreningsmøder, og vi lyttede alle opmærksomt, naar han tog Ordet.

* * *

Vicekonsul *Gustav Christgau.*

15. August 1900 — 20. Februar 1945.

Blandt de mange Ofre for Tyskernes bestialske Grusomhed i Odense var ogsaa en af Byens fremtrædende Skikkelser, vort Medlem Grosse-erer, Vicekonsul Gustav Christgau. Han fandtes en Morgen dræbt af flere Skud i sin Villa paa Hunderupvej, uden at der kunde paavises andet Motiv end hans gode danske Indstilling, der var Tyskerne en Torn i Øjet.

Konsul Christgau var en af Landets førende Skikkelser, ikke blot paa Kaffemarkedets Omraade, men ogsaa i videre Forstand, f. Eks. som Medlem af Bestyrelsen for »Østgrønlandske Fangstkompani Nanok« i Købennavn, og hans Interesse for unge fynske Handelsmænds Uddannelse i Udlandet gav sig Udslag i et stort Legat, som han og hans Hustru stiftede i 1938.

* * *

Professor, Dr. techn. *Carl Nøkkentved.*

3. December 1892 — 22. Marts 1945.

Danmarks tekniske Højskole led et smerteligt og uerstatteligt Tab ved Professor Nøkkentveds altfor tidlige Død. Han var Søn af Godslægen i Tranekær og blev Student fra Katedralskolen i 1910 og fem Aar efter cand. polyt. I en Aarrække drev han privat Ingeniørvirksomhed, samtidig med, at han fra 1928 blev Docent i Bygningsstatik ved den polytekniske Læreanstalt. Hans videnskabelige Speciale var Vindtrykket paa Bygninger, og i 1930 udgav han en Beretning: »Wind Pression on Buildings« bygget over Forsøg udført paa Højskolen. Paa en Række andre Omraader, bl. a. Lydisolation og Akustik i Radiohuset, har hans videnskabelige Undersøgelser baaret Frugt i praktiske Konstruktioner.

Hans vidtspændende videnskabelige Virksomhed og hans elskelige Personlighed gjorde ham

til en fortrinlig Lærer, der næppe vil kunne erstattes, naar Talen er om hans sjældne Speciale, Undersøgelsen af Luftstrømme.

* * *

Professor *Einar Budtz-Jørgensen*.

27. Marts 1876 — 8. Juli 1945.

Einar Budtz-Jørgensens tragiske Død spredte Sorg og Vemod blandt hans talrige Venner og Kammerater. Han var Medlem af »Odenseaner-Samfundet« lige fra Begyndelsen og nærede megen Interesse for vor Forening.

Som Søn af en højtanset Tandlæge i Odense valgte Einar B.-J. Faderens Levevej, og han kom til at udøve en Gerning, der fik stor Betydning for Tandlægevidenskaben og for Tandlægestandens Prestige.

Kun 21 Aar gammel tog Einar B.-J. Tandlægeeksamen og drog derefter straks udenlands som Tandlægeassistent i Norge, Schweiz og U. S. A. I 1904 nedsatte han sig som praktiserende Tandlæge i København, men allerede i 1910 kvalificerede hans fremragende Dygtighed ham til Posten som Docent ved Tandlægeskolen, og her fik han Lov til at virke Resten af Livet. I 1928 blev han udnævnt til Direktør for Skolen, for hvis Anseelse og Position hans Arbejde fik saa stor Betydning. Skolen udvidedes til Højskole i lige Rang med Universitetet og andre Lærestalter, og dens Direktør blev udnævnt til Rektor med gylden Kæde.

Den sidste Generation af danske Tandlæger ser med Stolthed og Taknemlighed tilbage paa B.-J.'s Virksomhed til Fremme saavel af deres videnskabelige Uddannelse som af deres sociale Velfærd. Selv var B.-J. en charmerende Mand, en smuk og repræsentativ Skikkelse, som hans Elever og Kolleger i enhver Henseende maatte elske og højagte.

Generalforsamlingen 1944

Onsdag d. 26. April 1944 Kl. 19,30 pr. afholdt Odenseaner-Samfundet sin ordinære Generalforsamling i Haandværkerforeningens Lokaler, Dr. Tværgade 2, med følgende

Dagsorden:

1. Formanden aflægger Beretning.
2. Kassereren aflægger Regnskab.
3. Valg af Medlemmer til Bestyrelsen. De efter Tur afgaaende er: Retsformand P. Ryyd, Direktør Aage L. Rytter, Læge Vilh. Balslev, Maler Emil Rannow, Civilingeniør Kaj Hauer, cand. jur. Poul Stærmose.
4. Valg af 2 Revisorer og 2 Revisorsuppleanter.
5. Forslag fra Bestyrelsen om at bevilge en Præmie paa 100 Kr. til en af Dimitterenderne fra Odense Katedralskole i Sommeren 1944, at uddele efter Skoleraadets Bestemmelse.
6. Eventuelt.

Trods de vanskelige Tider var der mødt 55 Medlemmer. Formanden bød Velkommen. Direktør Walther Elmquist valgtes til Dirigent; han konstaterede, at Generalforsamlingen var lovlig indvarslet og sat, og gav Ordet til Formanden, der aflagde følgende Beretning for Aaret 1944.

Beretningen angaar Odenseaner-Samfundets 18. Aar, idet Samfundets Stiftelsesdag er den 5. Marts 1926.

Forholdene i det forløbne Aar har medført, at vi ikke har været samlet siden Generalforsamlingen i Fjor, hvor de afgaaende Bestyrelsesmedlemmer Dommer Heide-Jørgensen, Fuldmægtig E. Stampe Frølich, Civildommer Harald Petersen, Klinikejer, Dr. Møller og Redaktør Poul Dreyer blev genvalgt.

Revisorerne, Kontorchef Valdemar Jensen og Lektor Holger Jensen blev ligeledes genvalgt. Som Revisorsuppleanter blev Universitetskasserer Haugsted genvalgt, medens Prokurist Enrum blev nyvalgt.

Bestyrelsen konstituerede sig derefter med Genvalg af Formand og Næstformand, Sekretær og Kasserer.

I det Aar, der er gaaet, har Foreningens Medlemmer ikke faaet Lejlighed til at mødes, som vi plejer. Den 29. August ifjor blev der paabudt Spærretid her i København, men saa snart den blev ophævet den 6. Oktober, afholdtes den 11. s. M. et Bestyrelsesmøde, hvor vi planlagde den sædvanlige Efteraarssammenkomst med Rusmodtagelse, og hvor ogsaa 50-, 40- og 25-Aars Studentertiljubilarerne skulde fejres, men allerede

den 28. Oktober blev Spærretid paany indført, og den vedvarede, som det maaske vil erindres, indtil d. 9. Februar i Aar, altsaa i ca. 3½ Maaned, og det var da ikke det rette Tidspunkt at tænke paa Rusmodtagelse. Under Hensyn til, at der er gaaet saa lang Tid, siden vi har haft Lejlighed til at være sammen, har Bestyrelsen ment, at vi skulde holde Generalforsamlingen nu i April og ikke vente til i Maj, saaledes som det i de senere Aar har været Skik.

Der har i det forløbne Aar været afholdt 5 Bestyrelsesmøder; Redaktionsudvalget har holdt 3 Udvalgsmøder, og Odenseaner-Samfundets Tidsskrift er gaaet i Trykken og vil være Medlemmerne i Hænde med det første.

Det Beløb paa 100 Kr., som aarlig bevilges til en Dimittend fra Odense Katedralskole, blev i Fjor i Modsætning til tidligere uddelt i 2 Portioner à 50 Kr. til Studenterne Allan Dreyer og K. A. Berg, og der blev endvidere uddelt 6 Bog-gaver blandt Dimittenderne.

Medlemstallet, der ifjor var 320, er i Aar 315; Grunden til Nedgangen maa utvivlsomt alene skyldes, at vi ingen Rusmodtagelse har haft, og derfor har Russerne ikke haft den sædvanlige Anledning til at indmelde sig i Samfundet; ved sidste Rusgilde indmeldte der sig 28.

Ogsaa i det Aar, som er gaaet, er nogle af Foreningens Medlemmer og Venner gaaet bort, og i en forholdsvis yngre Alder, nemlig Arkitekt Prip-Møller, Direktør Poul Dessau og Redaktionssekretær Jean Ove Petersen.

Arkitekt Prip-Møller vil de fleste af os erindre fra det interessante Foredrag han holdt for os i Maj 1937 med Titel: »Paa Rejse til Kinas buddhistiske Klostre«. I vort Tidsskrift Nr. 13 har han skrevet en fortræffelig Artikel om Rejseindtryk fra Kina.

Direktør Poul Dessau var meget interesseret i Foreningen og var Medlem af Bestyrelsen fra 1938 til 1941; ikke mindst vi, som sad sammen med ham i Bestyrelsen, lærte at sætte Pris paa ham for hans gode Kammeratskab.

Redaktionssekretær ved Socialdemokraten Jean Ove Petersen, der er Student fra 1911, har været Medlem af Odenseaner-Samfundet, siden det blev stiftet.

Med Hensyn til Fremtiden kan kun siges, at vort Foreningsliv i det kommende Aar naturligvis vil afhænge af Forholdene.

Hvis der ikke kommer Hindringer, agtes den sædvanlige Efteraarssammenkomst afholdt; den vil dog forme sig paa en noget anden Maade end ellers, idet der bliver en dobbelt Rusmodtagelse, nemlig af baade Studenterne fra 1943 og 1944, ligesom vi maa feste for 2 Hold Jubilarer, nemlig foruden dem, der i Aar er 50-, 40- og 25-Aars Studenter, tillige for de tilsvarende Jubilarer for i Fjor.

Endvidere vil det forhaabentlig blive hilst med Tilfredshed, hvis der i Løbet af det kommende Aar vil kunne arrangeres en Sammenkomst for Medlemmer med Paarørende med Underholdning, hvad enten det skal være i Form af Foredrag, maaske i Forbindelse med Forevisning af en Film, eller Underholdning af kunstnerisk Art, hvortil vi haaber, at Medlemmerne vil stille sig til Raadighed.

Som jeg nævnede før, kan vort Foreningsliv ej heller i det kommende Aar undgaa at blive berørt af Forholdene i vort Land, og jeg vil da gerne slutte med Ønsket om, at de utrygge og uvisse Forhold, hvorunder vi for Tiden lever, inden længe maa ophøre, og at vi snart igen kan samles som i gamle Dage i virkelig Glæde og som frie Folk i et selvstændigt Land.

Da der ikke var nogen, der ønskede Ordet i Anledning af Beretningen, blev denne taget til Efterretning.

Kassereren, Direktør Aage Rytter aflagde Regnskabet, der balancerede med et Overskud paa 327,51 Kr. Dirigenten gjorde opmærksom paa Revisorernes Bemærkning paa Regnskabet, at alt var fundet i Orden. Professor Poul Møller stillede Forespørgsel om Boggaven, og Direktør Rytter forklarede om Boggavens Oprindelse (efter Forslag af Grosserer Cornelius Petersen), og at Udgiften afholdes ved, at 10 Medlemmer udover Kontingentet betaler 10 Kr. aarlig, saaledes at der disponeres over c. 100 Kr. til de 5-6 Bøger, der uddeles hvert Aar. Herefter blev Regnskabet eenstemmigt vedtaget.

De efter Tur afgaaende Bestyrelsesmedlemmer. Retsformand P. Ryyd, Direktør Aage L. Rytter, Læge Vilh. Balslev, Maler Emil Rannow, Civilingeniør Kaj Hauer og cand. jur. Poul Stærmosen genvalgtes med Undtagelse af cand. jur. Poul Stærmosen, der har faaet Ansættelse paa et Sagførerkontor i Horsens; i hans Sted valgtes stud. polyt. Mogens Fenn Laursen (1943).

Revisorer og Revisorsuppleanter genvalgte.

Der bevilgedes 100 Kr. til en Dimittend for 1944. Præmien maatte ikke deles. Skolebestyrer Physant fortalte, at Digteren K. L. Kristensen var blevet optaget paa Finansloven med 1200 Kr., endvidere fortalte han om Forberedelserne til 50-Aars Jubilæet i Efteraaret 1944, som desværre paa Grund af de raadende Forhold maatte opgives.

Prokurist Enrum henstillede, at der blev sendt Kranse til afdøde i større Udstrækning.

Pastor Leth ønskede et Optryk i Medlemsbladet af Rektor Petersens Tale i Anledning af Katedralskolens Indflytning for 50 Aar siden i Jernbanegade i 1894; den findes i Skolens Program for 1895.

Formanden takkede Dirigenten, hvorefter vi gik til Bords.

Professor Poul Møller holdt et vittigt Causeri, og Dr. Lindenow talte smukt og poetisk om Fyn; derefter sang vi vore gamle, smukke Translokationssange. Ved Kaffen talte Sekretæren Stampe Frølich for de fremmødte Russer, og Student Fenn Laursen takkede for den gode Modtagelse.

Bestyrelsen afholdt et kort Møde, hvor den konstituerede sig med Genvalg af Embedsmændene.

Generalforsamlingen havde samlet ca. 50 Deltagere.

Formanden bød Velkommen, og Landsretssagfører Heinrich Koch blev valgt til Dirigent. Han gav straks Ordet til Formanden, der aflagde følgende Beretning:

Den Beretning, jeg paa Bestyrelsens Vegne skal have den Ære at aflægge for Odenseaner-Samfundets 19. Aar, er for saa vidt angaar selve Foreningslivet ikke forskellig fra det foregaaende Aars Beretning, idet Foreningens Medlemmer i Aarets Løb kun har været samlet en Gang, nemlig ved Generalforsamlingen den 26. April i Fjor.

Paa denne Generalforsamling blev de afgaaende Bestyrelsesmedlemmer Balslev, Hauer, Rannow, Rytter og Ryyd genvalgt, medens stud. polyt. Fenn Laursen, der er Student fra 1943, blev valgt i Stedet for cand. jur. Stærmosen, der var flyttet til Provinsen og derfor ikke ønskede Genvalg.

Revisorerne Kontorchef Valdemar Jensen og Lektor Holger Jensen genvalgte, og det samme var Tilfældet med Revisorsuppleanterne Universitetskasserer Haugsted og Prokurist Enrum.

Bestyrelsen konstituerede sig derefter med Genvalg af Formand, Næstformand, Kasserer og Sekretær.

I Aarets Løb har Kassereren, Direktør Rytter, paa Grund af overvældende Travlhed i sin Virksomhed ønsket sig fritaget for Kassererhvervet, som derefter er overtaget af Civilingeniør Hauer. Jeg vil gerne her benytte Lejligheden til at sige Direktør Rytter Tak for det betydelige og ofte brydsomme Arbejde med at varetage Kassererforretningen. Det er ikke Deres Skyld, at det ikke er lykkedes at faa de mange Restanter til at betale deres Medlemsbidrag.

I det forløbne Aar har der været afholdt 2 Bestyrelsesmøder. Redaktionsudvalget har i den sidste Tid arbejdet med Udgivelsen af Tidsskriftet, og det vil udkomme i den nærmeste Fremtid.

Det Beløb paa 100 Kr., som Odenseaner-Samfundet hvert Aar plejer at bortgive til en Dimittend, blev i Fjor uddelt til Student Mogens Willumsen, der studerer Medicin, og Foreningens Boggaver er uddelt som sædvanlig efter Rektors Bestemmelse.

I Februar Maaned i Aar blev Rektor Mogensen blandt 38 Ansøgere udnævnt til Rektor for

Generalforsamlingen 1945

Mandag den 28. Maj 1945 Kl. 17,30 pr. afholdt Odenseaner-Samfundet sin ordinære Generalforsamling i Haandværkerforeningens Lokaler, Dr. Tværgade 2, med følgende

Dagsorden:

1. Formanden aflægger Beretning.
2. Kassereren aflægger Regnskab.
3. Valg af Medlemmer til Bestyrelsen. De efter Tur afgaaende er: Dommer G. Heide-Jørgensen, Ekspeditionssekretær, cand. polit. E. Stampe Frølich, Civildommer Harald Petersen, Klinikejer, Dr. Otto Møller og Redaktør, cand. jur. P. Dreyer.
4. Valg af 2 Revisorer og 2 Revisorsuppleanter.
5. Forslag fra Bestyrelsen om at bevilge en Præmie paa 100 Kr. til en af Dimittenderne fra Odense Katedralskole i Sommeren 1945, at uddele efter Skoleraadets Bestemmelse.
6. Eventuelt.

Statsskolen i Lyngby, og til Rektor ved Odense Katedralskole er derefter, blandt 28 Ansøgere, udnævnt Rektor for Statens og Hovedstadkommunernes Kursus Tage Høeg, som overtager sit Embede den 1. August i Aar. Rektor Høeg er Student fra Odense Katedralskole 1918, cand. mag. 1925 og Søn af afdøde Direktør Høeg, Fyens Disconto-Kasse.

Medlemstallet er i Aarets Løb gaaet ned fra 312 til 305, hvilket utvivlsomt alene skyldes, at der ikke har været afholdt nogen Rusfest, saa de nye Studenter ikke har haft den sædvanlige Anledning til at indmelde sig i Foreningen.

I det Aar, der er gaaet, er adskillige af Foreningens Medlemmer og andre, som har Tilknnytning til Odense Katedralskole, gaaet bort, for enkeltes Vedkommende i en relativ ung Alder.

Fhv. Lektor ved Odense Katedralskole V. R. Strøm døde i November 1944 i Aabyhøj; han var Student fra Odense 1882 og blev pensioneret 1935.

Sognepræst Leth i Søborg afgik ved Døden i December i Fjor, 64 Aar gammel. Pastor Leth svigtede næsten aldrig ved vore Møder, og vi mindes ham som en af de gode Kammerater, der altid var glad for at være sammen med os. Pastor Leth holdt Rustalen ved Rusfesten den 6. November 1940.

I Februar i Aar døde som Følge af et Ulykkestilfælde Læge i Skovshoved Carl Christian Møller, 53 Aar gammel. Dr. Møller, der var Medlem af Odenseaner-Samfundet, var Søn af afdøde Professor T. K. Møller, Odense.

Professor ved Danmarks tekniske Højskole Chr. Nøkkentved afgik i Marts i Aar ved Døden efter en alvorlig Operation; Professor Nøkkentved, der kun blev 52 Aar gammel, var Medlem af Odenseaner-Samfundet.

Endvidere er Læge Johs. Mygind, Ansager, afgaaet ved Døden. Dr. Mygind, som blev 65 Aar, var Student fra 1897 og Medlem af Odenseaner-Samfundet.

Hvis man spørger om Bestyrelsens Planer for Fremtiden, nu vi igen kan mødes som tidligere, ja, saa vil jeg svare, at til Efteraaret maa vi naturligvis holde Rusfest for 3 Hold Studenter, for 1943, 1944 og 1945, ligesom vi samtidig maa feste for 50 Aars, 40 Aars og 25 Aars Studenterne for de tilsvarende Aar. Det er ogsaa Hensigten at afholde yderligere en Sammenkomst med

Paarørende i Løbet af Vinteren, ligesom vi forhaabentlig i Løbet af det kommende Aar kan indfri vort Løfte til vore Medlemmer paa Fyn om at afholde en Sammenkomst i Odense, antagelig næste Generalforsamling.

Ved Aflæggelse af Beretningen i Fjor sluttede jeg med Ønsket om, at de utrygge og usikre Forhold, hvorunder vi dengang levede, inden længe maatte ophøre, saaledes at vi igen kunde samles som i gamle Dage og som frie Folk i et frit og selvstændigt Land.

Nu er vort Land for nylig blevet befriet for Besættelsestropperne, og vi er blevet befriet for at leve i en Tilstand, der i Løbet af de sidste 5 Aar efterhaanden kan betegnes med »Den stærkeres Ret«, hvor al Lov og Ret var sat til Side, og hvor Tyranni og Vold, ja endog Tortur herskede.

Mange gode danske Mænd har maattet udstaa store Lidelser, og adskillige har sat Livet til. Nu befinder vi os igen i et frit Land med vor egen Konge og vor egen Regering, og vi glæder os over at kunne leve og samles som frie Mennesker.

Jeg vil gerne slutte med at udtale Ønsket om gode kommende Tider for vort gamle Fædreland.

Skolebestyrer Physant takkede Bestyrelsen for dens Arbejde og glædede sig til de mange Jubilæer, der skal afholdes til Efteraaret. Han udtalte angaaende Medlemsbladet, at den eneste Anke han havde imod det var, at der manglede Billedstof, og han anbefalede, at der i næste Nummer kom et Billede af Digteren K. L. Kristensen, der døde forrige Aar. Direktør Agerholm efterlyste et Titelblad i Medlemsbladet. Frølich svarede og lovede, at der skulde blive raadet Bod paa disse Mangler.

Civilingeniør Hauer forelagde Regnskabet, hvortil ingen ønskede Ordet, hvorefter der eenstemmigt blev givet Décharge.

Dirigenten foreslog Genvalg af Bestyrelsen, af Revisorer og Revisor-Suppleanter, og da ingen havde noget at bemærke hertil, blev de afgaaende Medlemmer af Bestyrelsen genvalgt, ligesom Revisorer og Revisor-Suppleanter blev genvalgte.

Formanden foreslog, at Odenseaner-Samfundet bevilgede de sædvanlige 100 Kr., og de blev bevilget paa den sædvanlige Betingelse, at Præmien uddeles udelt.

Skolebestyrer Physant omtalte og anbefalede som læseværdigt nogle Artikler i Maanedstidsskriftet »Danmark«. Dr. Balslev anbefalede samme Tidsskrift og skænkede til Odenseaner-Samfundets Bibliotek »Nordfyensk Bondeliv i Mands Minde« af Kristine Reimer fra 1—5 og »Fro min Føjestavn« af Hans P. Lunde. Bøgerne opbevares i Sekretariatet og kan udlaanes derfra.

Student Mogensen meddelte, at Pengepræmien paa de 100 Kr. i 1943 blev delt i 2 Portioner, fordi hans Fader Rektoren havde 2 Elever, han gerne vilde hædre.

Da ikke andre ønskede Ordet, blev Generalforsamlingen hævet, Formanden takkede Dirigenten for godt udført Hverv, og han udbragte det sædvanlige trefoldige Leve for ham.

Kl. 18½ gik vi til Bords, hvor der serveredes Sildeanretning, forløren Skildpadde, Ost, Øl, 2 Snapse og Kaffe.

Tandlæge Gerner Nielsen fortalte meget fornøjeligt om 25-Aars Jubilæet, som hans Aargang forrige Aar havde holdt, jfr. Artiklen andetsteds i Bladet. Direktør Agerholm fortalte om sit 60-Aars Jubilæum i 1944, hvor der var 20 Deltagere; der var kun 2 i Live fra Odense Katedral-skole, og Direktør Agerholm var den eneste Deltager fra Skolen. Der havde oprindeligt været 21 Studenter fra Odense Katedral-skole i 1884, i 1944 var 5 døde.

Brock talte for Direktør Agerholm og for større Agitation for nye Medlemmer. Bagefter sang vi »Hellig er vor Ungdoms Lyst« og Kl. ca. 20 gik vi til Kaffebordene, hvor Stemningen var den bedst mulige. Student Mogensen fra 1944 takkede for den gode Modtagelse de ganske faa Russer, der var mødt, havde faaet og udbragte et Leve for Odenseaner-Samfundet. Dr. Balslev motiverede et Leve for den gamle Skole og for Lærerne ved denne.

Desværre maatte vi paa Grund af Restriktionerne allerede skilles Kl. 21.

Driftsregnskab for 1944

Indtægter:

Kontingenter:

1945 — Forudbetaling fra 2 Medlem-	
mer à Kr. 6,00	Kr. 12,00
— 1 livsvarigt Medlem	» 100,00

1944 — 162 Medlemmer à Kr. 6,00 ..	Kr. 972,00
35 — — — 2,00 ..	» 70,00
1943 — 2 — — 6,00 ..	» 12,00
2 — — — 2,00 ..	» 4,00
1942 — 1 — — 6,00 ..	» 6,00
1 — — — 4,00 ..	» 4,00
1 — — — 2,00 ..	» 2,00
1941 — 1 — — 6,00 ..	» 6,00
1 — — — 2,00 ..	» 2,00
1940 — 1 — — 2,00 ..	» 2,00
1939 — 1 — — 2,00 ..	» 2,00
Efterkravsgebyrer	» 9,90
Salg af Medlemsblade	» 5,00
Bidrag til Boligfonden for 1943	» 80,00
— - — - 1944	» 70,00
Renter af Obligationer	» 55,00
— - Giro	» 5,06
— - Bankbeholdning	» 5,30

Kr. 1424,26

Udgifter:

Legat til Skolen	Kr. 100,00
Boglegat	» 104,00
Bladet	» 560,00

Administration:

Frimærker	Kr. 98,00
Sekretærens Kontorhjælp .	» 125,00
Indbetalingskort og Giro-	
gebyrer	» 9,77
Krans og Telegrammer ..	» 14,95
Brevpapir, Stempler m. m.	» 45,00
Optagelse i Kraks Vejviser	» 20,00
	» 312,72
Generalforsamling	» 59,25
Driftsoverskud	» 288,29

Kr. 1424,26

Formueregnskab for 1944

Aktiver pr. 1/1 1944:

Girokonto	Kr. 703,95
Bankbog m. Københavns Handels-	
bank, Gl. Torv Afdl.	» 212,00
Saldo	» 288,29

Kr. 1204,24

Aktiver pr. 31/12 1944:

Girokonto	Kr. 931,94
-----------------	------------

Bankbog m. Københavns Handelsbank, Gl. Torv Afdl.	Kr. 217,30
Ekstraordinært overført til Fonden fra Driftsregnskabet	» 55,00
	<hr/> Kr. 1204,24

*Formueregnskab for Fonden.**Aktiver pr. 1/1 1944:*

Obligation 4½ %, 3. Afd., Kreditforeningen for mindre jydsk Landejendomme, nom. Kr. 1000,00	Kr. 820,00
Sparekassebog m. Den sjællandske Bondestands Sparekasse	» 3220,26
Saldo	» 130,62
	<hr/> Kr. 4170,88

Aktiver pr. 31/12 1944:

Obligation 4½ %, 3. Afd., Kreditforeningen for mindre jydsk Landejendomme, nom. Kr. 1000,00	Kr. 820,00
Sparekassebog m. Den sjællandske Bondestands Sparekasse	» 3295,88
Bankbog, Københavns Handelsbank	» 55,00
	<hr/> Kr. 4170,88

*Formueregnskab for Bogfonden:**Aktiver pr. 31/12 1944:*

Obligation 5 %, 2. Serie, Kreditforeningen for industrielle Ejendomme, nom. Kr. 200,00	Kr. 200,00
--	------------

Studerterne fra 1944 og 1945

1944: *Klassisk-sproglig Linje:* Johannes Fog, Poul Dyhre Hansen, Svend Erik Kjellerup, Olaf Poulsen og Mogens Willumsen.

Nysproglig Linje: Birthe Andersen, Lis Berner, Eva Bloch, Jørgen Dimpker, Bodil Jacobsen, Jørgen Jacobsen, Karen Larsen, Johan Erik Lunøe, Knud Merrild Madsen, Gunnar Neymark, Martin Olesen, Ellinor Rasmussen, Per Vinther, Arne Weishaupt og Carsten Wildt-Andersen.

Matematisk Linje: Flemming Andersen, Jørgen Gesmar, Flemming Lund Hansen, Ebbe Jensen, Helge Jørgensen, Knud Knudsen, Flemming Nielsen, Hans Milling Pedersen, Svend Erik Petersen, Erik Prætorius, Arne Rasmussen,

Svend Svensson, Aage Sørensen, Finn Sørensen og Bjørn Thøgersen. — Kl. B: Henning Bach, Anton Christensen, Poul Eigenbrod, Mogens Fleming, Bent Gravesen, Arne Klastrup Hansen, Palle Bjørn Jensen, Kristian Mogensen, Hans Jørgen Pedersen, Ingvar Rasmussen, Poul Bent Smith-Hansen, Knud Sørensen, Niels Erik Sørensen og Niels Walther Tjørnehøj.

Den 21. Juni 1945 afsluttede Katedralskolen Studentereksamen med 21 nysproglige, 6 klassiske og 16 matematiske Studenter:

Nysproglige Linje: Helge Lohmann Andersen, Aasum, Aase Brendstrup, Nyborg, Esther Frostad, Baaring, Karen Dela, Bogense, Haldor Dybdal, København, Ellen Margrethe Hjort, Sørslev, Birthe Jensen, Bogense, Gudrun Jørgensen, Sørslev, Karen Kornerup, Schelenborg, Inge Krarup, Odense, Else Tarmkjær, Næsbyhoved Broby, Inge Kirsten Larsen, Gislev, Henning Lindegaard, Odense, Hans Egon Madsen, Aunslev, Karsten Müller, Odense, Etly Ormstrup, Ejby, Karen Pedersen, Odense, Kjeld Præstegaard, Odense, Else Strøger, Holmstrup, Gerda Tange, Odense, Jørgen Tvergaard, Odense.

Klassiske Linje: Poul Andersen, Odense, Hans Martin Berg, Odense, Flemming Mortensen, Odense, Ole Olesen, Odense, Erik Polke, Allested, Helge Rydder, Kerteminde.

Matemat.-naturvidenskabelige Linje: Viggo Bonnesen, Nyborg, Henning Brunse, Fjeldsted, Knud Dahl, Tommerup, Erik Hansen, Odense, Tage Saabye Hansen, Odense, Else Hædersdal, Assens, Erik Jacobsen, Nyborg, Mogens Johanson, Assens, Signe Korsgaard, Ullerslev, Svend Lenskjöld, Odense, Irene Lystlund, Ove Madsen, Kissendrup, Svend Mærsk-Møller, Odense, Bente Grønnegaard Pedersen, Heden, Knud Sestoft, Odense, Agnete Simonsen, Baagø.

Nyt Pragtværk om Fyn

Under Redaktion af *Olaf Andersen* har Forlaget *Arnkronen* udsendt første Bind af et stort Værk om Fyn under Titlen: »Landet mellem Belterne, den fynske Øgruppe« med Forord af Lensbaron *Berner Schilden-Holsten*, Odense. 1945. In-4° 175 Sider.

I den righoldige Litteratur om dette Emne fremhæver det nye Værk sig navnlig paa det grafiske Omraade ved sin Fylde af Tegninger af en Række fynske Kunstnere, Forfattere og Fotografere. Ikke mindre end 177 Illustrationer pryder dette smukke Værk.

Afsnittet om Odense (S. 55—72) er skrevet af Redaktør *Knud Følner*. Det giver i en kort og knap Form et overskueligt Billede af den fynske Hovedstads Betydning i vort Lands Kulturliv og læses med Glæde af alle H. C. Andersens og Thomas Thriges Bysbørn. Andre Afsnit som Midtfyn, Sydøstfyn og Faaborgegnen er skrevet af sagkyndige indfødte Journalister og vil sikkert finde interesserede Læsere blandt alle, der har været i Berøring med disse Lokalteter.

Bogen vilde dog have vundet betydeligt i Værdi, hvis den havde været forsynet med en fyldig Indholdsfortegnelse og et omfattende Register over Teksten og Illustrationerne.

Værket er fremstillet af Fyns Stiftsbogtrykkeri og Fyns Stifts Reproduktionsanstalt, der har megen Ære af det smukke Tryk og det elegante grafiske Udstyr.

25 Aars Studenter-Jubilæum i Odense

Odense Katedralskoles Studenteraargang 1919 samledes d. 15. Maj 1944 for at fejre 25 Aars Jubilæum. Dagen var valgt som den, der faldt sammen med vor sidste Skoledag. De husker nok, at hele Skolen samledes paa den Dag i et Hjørne af Skolegaarden, hvorefter Skoleduksen holdt Tale for vore Lærere. Af et Hold paa 32 var mødt 24, hvilket vi syntes var en fin Mødeprocent. Vi samledes lidt før Kl. 12 udfør Skoleporten, og medens Gensynshilsener blev udvekslede, foregik et og andet bag Skoleporten. Det blev opklaret, da Rektor kom ud for at byde os velkommen og ledsagede os over Skolegaarden. Da var alle Eleverne stillet op og dannede Spalier. Denne smukke Velkomst fandt sin Udløsning, da vi naaede Skoletrappen. Her var Afgangsholdet stillet op og sang for os: Vær hilset Kammerater. Derpaa gik vi alle med Elever og Lærere op i Solennitetssalen, hvor der var sat Stole frem til os foran Rektors Talerstol. I meget

smukke og hjertelige Ord blev vi nu budt velkommen af Rektor Mogensen, som udtrykte sin Glæde over, at vi havde opsøgt vor gamle Skole paa denne Dag. Efter Rektors Tale sang vi alle: Hellig er vor Ungdoms Lyst. Paa vore Vegne svarede Landsretssagfører Lundahl fra Vejle, og efter at have takket Rektor for den smukke Modtagelse, overrakte han paa Holdets Vegne et Legat paa 300 Kr. at uddele en Gang for alle ved den paafølgende Eksamen i 2 Portioner à 150 Kr. efter Lærerraadets Skøn til — nu husker jeg ikke Statutterne ordret — men til 2 Elever, som uden at være Læseheste naaede et hæderligt Resultat, og som havde været muntre og fornøjelige Kammerater. Det var i alt Fald Meningen. Rektor takkede for Gaven og lovede efter bedste Skøn at finde to, der paa værdig Maade tilfredsstillede de nævnte Kvalifikationer og udtalte samtidigt, at man ogsaa indenfor Lærerraadet satte Pris paa og havde Øjet aabent for disse Egenskaber. Dog var Rektor glad for, at Legatet heller ikke var større, da det ellers kunde friste en og anden til ensidigt at lægge Vægt herpaa til Skade for de faglige Krav.

Til Slut sang vi *Concinamus* og blev derpaa indbudt til at bese vore gamle Klasseværelser. Dette resulterede i, at vi fik Lov til at gaa rundt og sige til alle Klasser, at Skolen havde fri Resten af Dagen. Af vore gamle Lærere var kun en tilbage, Lektor Viggo Madsen. En Smule ældre maaske at se til, men ellers som vi huskede ham fra de yngre Aar, da han »gik til Bunds i Stoffet«.

Vi skylder Rektor Mogensen Tak for den elskværdige og forstaaende Modtagelse, vi fik. Vi vil aldrig glemme den Formiddag paa Skolen.

Efter Skolen var der saa Frokost paa Restaurant »Skoven«, hvor ogsaa senere paa Dagen Middagen blev indtaget. Det var et helt igennem fornøjeligt og kammeratligt Samvær, som kulminerede, da vi paa Slutningen af Aftenen vandrede ud til en af Kammeraterne, Prosektor Vesterdahl-Jørgensen, som sammen med sin gæstfri og elskværdige Frue havde lavet deres Spisestue om til en Skolestue med Skoleborde laant paa Katedralskolen. Her blev vi placeret med noget godt udfør hvers Plads ved Skolebordet. Det var som en Mimeraften dengang vi gik i Skole. Det blev sent, før vi i denne skønne Foraarsnat vandrede hjem. Vi havde haft en dejlig Dag.

O. Gerner Nielsen.